STUDIA I PRACE
Kolegium Zarządzania i Finansów
ZESZYT NAUKOWY 210

210/2026
s. 43–60

Szkoła Główna Handlowa w Warszawie
Kolegium Zarządzania i Finansów
https://econjournals.sgh.waw.pl/SiP

Ewa Jagodzińska-Komar
Szkoła Główna Handlowa w Warszawie
https://orcid.org/0000-0003-0521-5054

Maria Andrzejak
Uniwersytet Łódzki
https://orcid.org/0000-0001-5372-1336

Perspektywy rozwoju rynku faktoringowego w Europie

Streszczenie

Celem artykułu jest przeprowadzenie analizy rynku faktoringowego w wybranych krajach europejskich, tj. w Niemczech, Hiszpanii, we Włoszech oraz w Polsce. Poprzez porównanie funkcjonowania rynków faktoringu w tych krajach, starano się zidentyfikować różnice i podobieństwa w strukturze, wielkości oraz perspektywach rozwoju tego rynku. Analiza perspektyw rozwoju rynku faktoringowego w Europie została przeprowadzona na podstawie wybranych krajów, których łączny udział w rynku wynosi ok. 43%. W artykule została zastosowana metoda analizy w oparciu o dane i informacje z Niemieckiego Związku Faktoringowego, Hiszpańskiego Stowarzyszenia Faktoringu, Europejskiej Federacji Faktoringu (EUF), Włoskiego Związku Faktoringowego, Polskiego Związku Faktorów, Międzynarodowej Organizacji Faktoringowej (FCI). Dane statystyczne z raportów i baz danych posłużyły do przeprowadzenia analizy rynku faktoringowego, porównania sytuacji w poszczególnych krajach oraz oceny perspektyw rozwoju sektora, ze szczególnym uwzględnieniem sposobu wykorzystania innowacyjnych rozwiązań. Wnioski płynące z analizy rynku faktoringowego w poszczególnych krajach UE wskazują na potrzebę dalszej pracy nad usprawnieniem tego sektora oraz rozwijaniem innowacyjnych rozwiązań. W obliczu zmieniających się warunków gospodarczych

faktoring może pełnić kluczową rolę we wsparciu przedsiębiorstw oraz wzmocnieniu ich zdolności do szybkiego reagowania na zmiany na rynku.

Słowa kluczowe: cesja wierzytelności, rynek faktoringowy, cyfryzacja, innowacje
Kody klasyfikacji JEL: G15, G23, G32

1. Wprowadzenie

Utrzymanie płynności finansowej oraz równowagi finansowej, których utrata może prowadzić w konsekwencji do upadku przedsiębiorstwa, nie jest łatwym zadaniem dla przedsiębiorstw niezależnie od wielkości. W związku z tym zarówno rynek bankowy, jak i pozabankowy oferują przedsiębiorcom wiele możliwości i instrumentów finansowych będących odpowiedzią na poszukiwanie źródeł finansowania obcego, zwłaszcza krótkoterminowego. Faktoring jest alternatywną formą zarządzania płynnością, w wielu przypadkach bardzo przydatną. Jednocześnie jest formą, która nie jest wystarczająco znana przedsiębiorcom, co powoduje ograniczoną jej powszechność. Faktoring jest jednym z najważniejszych instrumentów finansowych wykorzystywanych przez przedsiębiorstwa do zarządzania płynnością finansową i zabezpieczenia wierzytelności. Istota faktoringu polega na transferze wierzytelności handlowych z przedsiębiorstwa (faktoranta) na instytucję finansową (faktora), która przejmuje odpowiedzialność za ich odzyskanie. W zamian za to faktor udostępnia przedsiębiorstwu środki pieniężne odpowiadające wartości wierzytelności, umożliwiając tym samym szybsze pozyskanie środków na bieżącą działalność. Faktoring uznaje się za kompleksowe narzędzie, które pozwala na odpowiednie zarządzanie należnościami. Niegdyś był traktowany jako alternatywne rozwiązanie dla kredytu, a obecnie jest szeroko wykorzystywanym źródłem finansowania przez podmioty, które nie chcą brać na siebie ryzyka związanego z wypłacalnością odbiorcy, monitorowaniem wpływu należności oraz windykacji [Grzywacz, Jagodzińska-Komar, 2022]. Sposób wykorzystania faktoringu, a także sama usługa i rynek dynamicznie się zmieniają, dlatego ich systematyczna analiza ma kluczowe znaczenie.

Celem artykułu jest przeprowadzenie analizy rynku faktoringowego w wybranych krajach europejskich, tj. w Niemczech, Hiszpanii, we Włoszech oraz w Polsce. Poprzez porównanie funkcjonowania rynków faktoringu w tych krajach starano się zidentyfikować różnice i podobieństwa w strukturze, wielkości oraz perspektywach rozwoju tego rynku. Określono również szansę rozwoju tego rodzaju usług w polskiej rzeczywistości gospodarczej i w wybranych krajach europejskich.

W artykule poddano analizie wybrane europejskie rynki faktoringowe. Scharakteryzowano najbardziej dominujące formy faktoringu, regulacje prawne, rozwiązania innowacyjne mające wpływ na rozwój faktoringu (platformy cyfrowe, platforma Inblock, system blockchain, *Supply Chain Finance* (SCF), AI). Badanie miało na celu zidentyfikowanie trendów rozwojowych w wybranych krajach europejskich.

2. Metodologia

Analiza została przeprowadzona głównie w oparciu o literaturę zagraniczną, w przeważającej mierze posłużono się najnowszymi informacjami i raportami z Niemieckiego Związku Faktoringowego, Hiszpańskiego Stowarzyszenia Faktoringu, Włoskiego Związku Faktoringowego, Polskiego Związku Faktorów, Europejskiej Federacji Faktoringu (EUF), Międzynarodowej Organizacji Faktoringowej (FCI). Wybór krajów objętych analizą był celowy i wynikał z kilku uzupełniających się przesłanek merytorycznych. Pod względem skali rynku Niemcy, Hiszpania i Włochy należą do największych rynków faktoringowych w Unii Europejskiej. W 2024 roku ich łączny udział w obrotach faktoringowych UE wyniósł około 46%, co czyni je reprezentatywnymi dla Europy Zachodniej. Istotnym kryterium doboru była także relacja obrotów faktoringowych do PKB. Udział faktoringu w PKB w analizowanych krajach waha się od 9,3% w Niemczech do 16,7% w Hiszpanii, co umożliwia porównanie rynków o różnym stopniu integracji faktoringu z gospodarką krajową. Włączenie Polski, jako reprezentanta Europy Środkowo-Wschodniej, miało również istotne znaczenie analityczne, ponieważ pozwoliło na zestawienie rynków dojrzałych z rynkiem nadrabiającym dystans. W artykule przyjęto hipotezę, że rozwiązania innowacyjne i cyfryzacja znacząco oddziałują na rozwój europejskiego rynku faktoringowego. W celu weryfikacji postawionej hipotezy zastosowano następujące metody badawcze. Jedną z metod badawczych była krytyczna analiza literatury przedmiotu, obejmująca zarówno krajowe, jak i zagraniczne publikacje naukowe poświęcone faktoringowi, jego regulacjom prawnym oraz wpływowi cyfryzacji na sektor usług faktoringowych. Drugą zastosowaną metodą była analiza danych wtórnych pochodzących z raportów branżowych krajowych związków faktoringowych (Niemiec, Hiszpanii, Włoch i Polski) oraz organizacji międzynarodowych (EUF i FCI). Wykorzystano również metodę analizy porównawczej, która pozwoliła na zestawienie wybranych rynków pod względem skali obrotów, liczby klientów, regulacji prawnych oraz rozwiązań innowacyjnych. Zakres przedmiotowy badania obejmuje funkcjonowanie rynku faktoringowego w czterech wybranych krajach europejskich, ze szczególnym uwzględnieniem rozwiązań innowacyjnych, takich jak platformy cyfrowe czy zastosowania sztucznej inteligencji. Zakres czasowy analizy obejmuje przede wszystkim lata 2016–2024, co pozwoliło na uchwycenie długookresowej dynamiki rozwoju sektora. W przypadku jednego z badanych rynków (Hiszpanii) dostępność danych ograniczyła jednak okres analizy do lat 2018–2024.

3. Rynek faktoringu w Niemczech

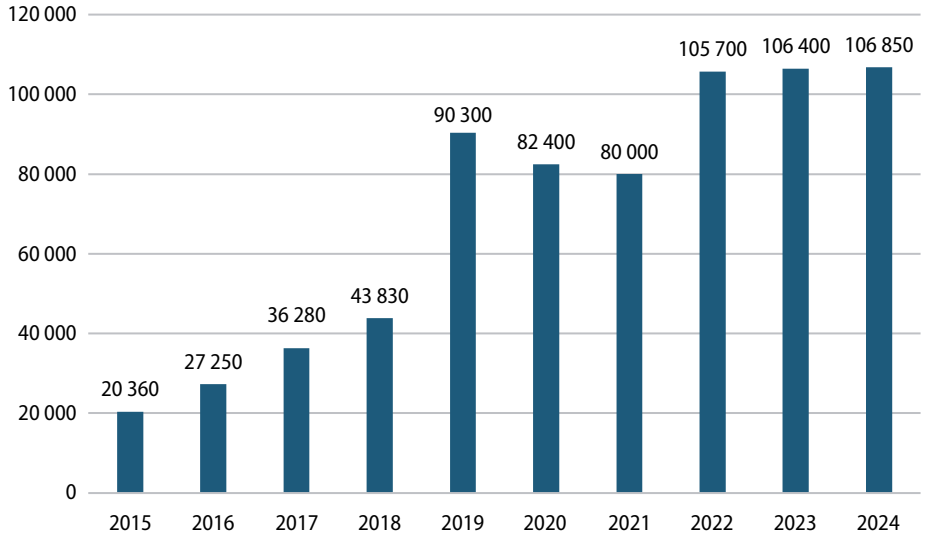
Usługa faktoringowa pojawiła się w Niemczech na początku lat 60. XX wieku. W 1974 roku powstała organizacja Deutscher Factoring-Verband e.V (Niemiecki Związek Faktoringowy) [DFV], która zrzesza obecnie 45 firm członkowskich (ich udział w niemieckim rynku faktoringowym wynosi 98%). Rynek ten odnotował dynamiczny wzrost na początku lat 90.,

kiedy sektor MŚP zaczął mieć problemy z uzyskaniem kredytów bankowych i zaczął coraz częściej korzystać z faktoringu jako narzędzia, które poprawia ich płynność. W 2001 roku powstał Bundesverband Factoring für den Mittelstand (Federalne Stowarzyszenie Faktoringu) [BFM], czyli organizacja zrzeszająca faktorów świadczących usługi dla sektora MŚP. Oba związki przyczyniają się do rozwoju oraz kształtowania regulacji prawnych dla niemieckiego rynku faktoringowego.

Rok 2008 był kluczowy dla niemieckiego rynku faktoringowego, ponieważ wtedy weszła w życie nowelizacja ustawy o kredycie (Kreditwesengesetz-KWG dotyczy instytucji kredytowych i instytucji finansowych) [Gesetz über das Kreditwesen], która włączyła faktoring do katalogu usług finansowych. W związku z tym instytucje świadczące usługi faktoringowe podlegają nadzorowi ze strony Federalnego Urzędu Nadzoru Finansowego (Bundesanstalt für Finanzdienstleistungsaufsicht) [BaFin] we współpracy z Niemieckim Bankiem Federalnym [Bundesbank]. Firmy faktoringowe muszą posiadać licencję umożliwiającą im świadczenie usług finansowych oraz spełniać wiele obowiązków dotyczących m.in. sprawozdawczości, obowiązku informacyjnego względem organów nadzorczych oraz wnoszenia opłat na ich rzecz. Regulacje prawne dotyczące konieczności licencjonowania zapewniły większą stabilność i wiarygodność tej usługi wśród przedsiębiorców.

Warto zwrócić uwagę, że zgodnie z danymi Niemieckiego Związku Faktoringowego skorygowanymi o inflację PKB Niemiec nieznacznie spadł o ok. 0,2% w 2024 roku, natomiast wskaźnik faktoringu (wolumen nabytych należności w stosunku do PKB) pozostał stabilny na poziomie 9,3%. Łącznie 106 850 firm skorzystało z faktoringu jako rozwiązania finansowego (rysunek 1).

Rysunek 1. Liczba klientów korzystających z faktoringu

Źródło: opracowanie własne na podstawie: DFV.

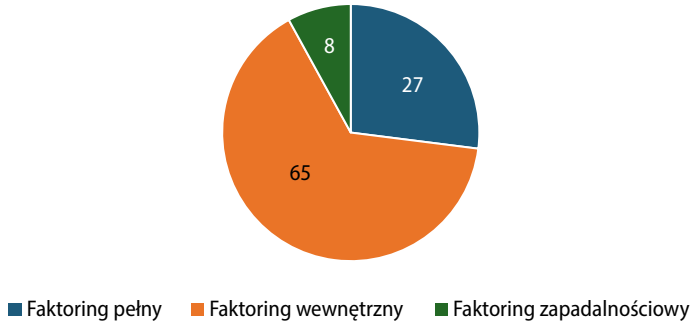
Zgodnie z rysunkiem 2 na niemieckim rynku faktoringowym najbardziej popularnym rodzajem faktoringu jest faktoring wewnętrzny (*inhouse factoring*/*bulk factoring*), który stanowi 65% wszystkich transakcji. Faktor zapewnia finansowanie oraz przejęcie ryzyka niewypłacalności kontrahenta, ale zarządzanie wierzytelnościami, np. wystawianie, wysyłanie faktur oraz wysyłanie monitów do zapłaty, należy do obowiązków faktoranta. Zaletą tego rodzaju rozwiązania jest mniejsza opłata dla faktora oraz indywidualne podejście do swoich klientów.

Drugim rodzajem faktoringu jest faktoring pełny (*full service factoring*/*standard factoring*) i stanowi on 27% wszystkich transakcji. Faktorant korzysta tutaj ze wszystkich trzech funkcji faktoringu, które można ujmować w trzy grupy [Grzywacz, Jagodzińska-Komar, 2022, s. 65]:

a) funkcja finansowania działalności – polega przede wszystkim na finansowaniu przez faktora cyklu rozliczeniowego transakcji,
b) funkcja usługowa (administracyjna) – występuje wówczas, gdy faktor poza nabyciem wierzytelności świadczy na rzecz przedsiębiorcy określone usługi. Często są to funkcje techniczne związane z księgowaniem, dokonywaniem rozliczeń transakcji bezgotówkowych, również elektronicznych, oraz sporządzaniem wyciągów z kont, dokonywaniem zestawień obrotów itd. Stwarza to zatem szansę na obniżenie kosztów osobowych i zwiększenie zysku,
c) funkcja gwarancyjna (*del credere*; przejęcia ryzyka) – polega na zakupie wierzytelności firmy przez faktora, z wyłączeniem prawa regresu wobec sprzedającego wierzytelność, bez względu na ryzyko występujące przy ściąganiu środków pieniężnych od dłużnika. Oznacza to, że faktor zobowiązany jest do zapłacenia swojemu klientowi w uzgodnionych terminach kwot przejętych wierzytelności. Istnieje jednak po stronie faktora możliwość prawa regresu, wówczas gdy kwota przejętych wierzytelności ulegnie zmniejszeniu, wskutek np. uzasadnionych reklamacji odbiorcy towaru (usługi) czy zwrotów towaru.

Najmniej popularny jest faktoring zapadalnościowy (*maturity factoring*) i jak wynika z rysunku 2 stanowi 8% wszystkich transakcji. Z tego rodzaju finansowania korzystają przedsiębiorstwa, które nie potrzebują natychmiast zwiększyć swoją płynność finansową, ponieważ faktor wypłaca środki pieniężne wynikające z faktury w dniu wymagalności (czyli terminu zapłaty faktury), a nie od razu po jej przekazaniu. Korzyścią tego rozwiązania jest ochrona przed niewypłacalnością kontrahenta, ze względu na przejęcie przez faktora jego ryzyka niewypłacalności. Ten rodzaj faktoringu jest stosowany głównie po to, aby uzyskać lepszy i skuteczniejszy nadzór nad dłużnikiem. Przedsiębiorstwo, podpisując ten rodzaj umowy, nie kieruje się zatem chęcią wcześniejszego otrzymania środków pieniężnych, zależy mu bowiem głównie na skuteczności w ściąganiu należności. Na ten rodzaj umowy faktoringowej decydują się zazwyczaj przedsiębiorstwa z jednej strony posiadające wystarczające zasoby finansowe, ale z drugiej strony współpracujące z dużą liczbą kontrahentów i przez to narażone na straty z powodu ryzyka powstawania „złych długów". Faktor przejmuje ryzyko wypłacalności i odciąża przedsiębiorcę od czynności związanych ze ściąganiem należności.

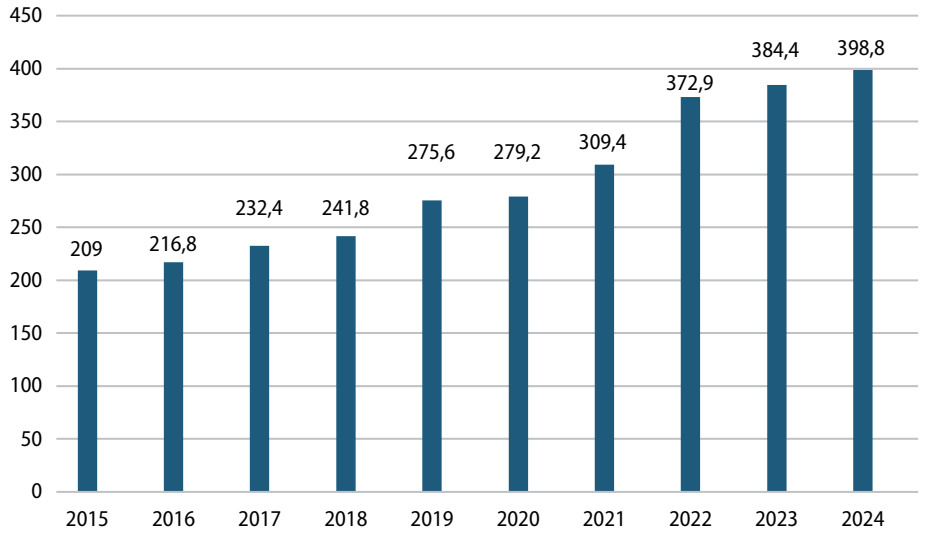
Rysunek 2. Rodzaje faktoringu ze względu na zakres usług w 2024 roku (%)

Źródło: opracowanie własne na podstawie: DFV.

Pomimo utrzymującej się trudnej sytuacji gospodarczej w Niemczech oraz niepewności politycznych zarówno w kraju, jak i za granicą branża faktoringowa ponownie odnotowała solidny wzrost w 2024 roku. Członkowie Niemieckiego Związku Faktoringu zwiększyli swoje obroty o 3,7%, osiągając 398,8 miliarda euro. Podkreśla to ciągłą rolę branży jako wiarygodnego stabilizatora w finansach przedsiębiorstw – szczególnie w handlu zagranicznym (rysunek 3). Ponadto, firmy faktoringowe w Niemczech są zobowiązane do przestrzegania rygorystycznych przepisów AML. Muszą przeprowadzać dokładną staranność należytą wobec wszystkich klientów, aby wykrywać i zapobiegać działalnościom oszukańczym.

Rysunek 3. Łączne obroty członków Niemieckiego Stowarzyszenia Faktorów w 2024 roku (w mld euro)

Źródło: opracowanie własne na podstawie: DFV.

4. Rynek faktoringu w Hiszpanii

Usługa faktoringowa zaczęła pojawiać się na rynku hiszpańskim w drugiej połowie XX wieku i spowodowane było to rosnącą integracją z rynkami międzynarodowymi. Na początku lat 90. faktoring zyskał na znaczeniu dzięki rosnącej liczbie banków oraz instytucji finansowych oferujących tę usługę przedsiębiorstwom. W 1988 roku zostało utworzone stowarzyszenie AEF (*Asociacion Espanola Factoring*), do którego należy większość podmiotów oferujących usługi faktoringu i confirmingu (podmioty te reprezentują 95% hiszpańskiego rynku faktoringowego) [AEF]. Od 2009 roku AEF przystąpiło do Europejskiej Federacji Faktoringu [EUF]. Usługa faktoringu w Hiszpanii uregulowana jest przede wszystkim przepisami dotyczącymi cesji wierzytelności (przepisy Kodeksu Handlowego i Cywilnego) [AEF, Normativa]. Faktoring jest uznawany jako usługa finansowa i w związku z tym podlega nadzorowi finansowemu. Usługa faktoringu i confirmingu oferowana jest zarówno przez banki, jak i wyspecjalizowane instytucje finansowe. W przypadku kiedy bank świadczy tę usługę, to nadzór sprawowany jest przez Bank Hiszpanii (odpowiedzialny za działalność banków oraz instytucji kredytowych). Natomiast firmy faktoringowe, które nie są instytucjami bankowymi, podlegają regulacjom unijnym dotyczącym przeciwdziałaniu praniu pieniędzy i finansowaniu terroryzmu (AML) [Regulation (EU) 2024/1624].

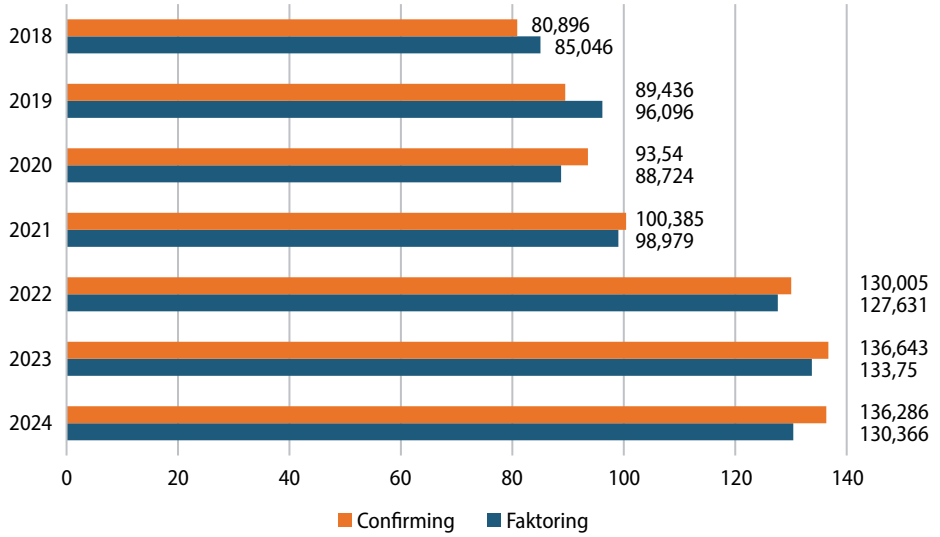
Warto podkreślić, że cechą charakterystyczną dla hiszpańskiego rynku faktoringowego jest duża popularność usługi Confirming (faktoring odwrotny/dłużny). W tym wypadku faktor spłaca bieżące zobowiązania handlowe przedsiębiorstwa (faktoranta). Korzysta ono z kredytów handlowych u swoich dostawców, występuje zatem w roli dłużnika. W transakcji faktoringu dłużnego jego przedmiotem są krótkoterminowe, nieprzeterminowane długi faktoranta wobec dostawców, które są spłacane przez faktora, oraz wiele usług, które są związane ze spłacanymi długami [Kreczmańska-Gigol, 2017, s. 97].

Ten rodzaj faktoringu ma zastosowanie w przypadku, gdy umowa dotyczy faktoringu niewłaściwego (z regresem). Prawo regresu uzasadnia się natomiast brakiem możliwości odzyskiwania przez faktora wierzytelności bezpośrednio od dłużnika. Pewnym uzasadnieniem zawierania tego rodzaju transakcji jest obawa pogorszenia się relacji handlowych pomiędzy przedsiębiorstwem (faktorantem) a dłużnikiem.

Jak pokazuje rysunek 4, usługa confirmingu od 2020 roku jest bardziej popularna niż faktoring i wynika to z kilku czynników, które są charakterystyczne dla rynku hiszpańskiego i należą do nich [AEF: Confirming]:

1) długie terminy płatności przekraczające 90, a nawet 120 dni, zwłaszcza w sektorze MŚP;
2) przedsiębiorstwa z sektora MŚP wykorzystują to narzędzie do poprawienia płynności, bez konieczności zaciągania kredytu bankowego;
3) usługa confirmingu została opracowana w Hiszpanii i w związku z tym faktorzy na tym rynku są wyspecjalizowani w tej usłudze i promują ją wśród swoich klientów;
4) confirming jako kompleksowe i nowoczesne rozwiązanie zastąpił w dużym stopniu inne instrumenty wykorzystywane do finansowania handlu, np. czeki, weksle.

Rysunek 4. Wartość obrotów faktoringu i confirmingu (w mld euro)

Źródło: opracowanie własne na podstawie: AEF: El sector en cifras [2019–2024].

Aby usprawnić ten rynek, Hiszpańskie Stowarzyszenie Faktoringu we współpracy z Agencją Podatkową opracowało innowacyjną platformę opartą na technologii blockchain, która ma za zadanie ułatwić i usprawnić wystawianie faktur zaliczkowych. Platforma ta ma zadanie walidację faktur, czyli weryfikację danych zawartych na fakturze, które zostały pozyskane od operatorów i instytucji finansowych. Dzięki temu systemowi instytucje mogą sprawdzić, czy faktura istnieje oraz czy została przeniesiona już na inny podmiot. Według danych Hiszpańskiego Stowarzyszenia Faktoringu to innowacyjne rozwiązanie zrewolucjonizuje rynek faktoringu i jego obroty mogą wzrosnąć nawet o 30% w ciągu 5 lat [AEF: Inblock].

5. Faktoring we Włoszech – analiza rynku

Na rynku europejskim usługi faktoringu uznaje się za istotny element finansowania działalności przedsiębiorstw. Analiza poszczególnych rynków krajowych wskazuje, że rynek włoski stanowi istotny element rynku europejskiego. Badania nad rynkiem faktoringu we Włoszech sięgają już kilkudziesięciu lat. Statystyki prowadzone są przez Assifact – włoskie stowarzyszenie branżowe zrzeszające faktorów. Dane dla tego rynku na tle Europy i rynku globalnego zaprezentowano w tabeli 1.

Tabela 1 ilustruje ostatnie dziewięć lat rozwoju rynku faktoringu we Włoszech. W ostatnim prezentowanym roku wielkość rynku oszacowano na 289 miliardów euro. Wynik ten należy interpretować jako relatywnie stabilny, biorąc pod uwagę trudne otoczenie ekonomiczne (spowolnienie, podwyższone stopy procentowe). Dane zawarte w tabeli 1 wskazują na wysoki stopień dojrzałości rynku faktoringu we Włoszech, przejawiający się stabilizacją

tempa wzrostu po 2022 roku. Warto również podkreślić, że włoski rynek faktoringu rozwijał się dynamicznie przez ostatnie trzydzieści lat. Od wielu lat włoski rynek należy zaliczyć do jednych z największych rynków w Europie zarówno pod względem wielkości obrotów w ujęciu bezwzględnym, jak i w stosunku do PKB [Benvenuti, Gallo, 2004]. W ostatnim badanym okresie, czyli w 2024 roku, wskaźnik obrotu faktoringu do PKB wyniósł 13% [Assifact, 2024]. Popularność faktoringu na tym rynku jest powiązana z powszechnością stosowania odroczonych terminów płatności, co prowadzi do zwiększonej liczby kredytów kupieckich i zapotrzebowania na poprawę płynności finansowej.

Tabela. 1. Obroty faktoringowe we Włoszech, w Europie i na świecie w latach 2016–2024

	2016	2017	2018	2019	2020	2021	2022	2023	2024
Obroty w mld euro Włochy	209	222	240	256	228	251	287	290	289
Zmiana r/r Włochy (%)	–	6,2	8,1	6,7	–10,9	10,1	14,3	1,0	–0,3
Obroty w mld euro Europa	1593	1702	1829	1976	1845	2119	2499	2555	2600
Zmiana r/r Europa (%)	–	6,8	7,5	8,0	–6,6	14,9	17,9	2,2	1,8
Obroty w mld euro Świat	2376	2598	2767	2917	2727	3094	3659	3791	3894
Zmiana r/r Świat (%)	–	9,3	6,5	5,4	–6,5	13,5	18,3	3,6	2,7

Źródło: opracowanie własne na podstawie: Assifact [2024].

Na podstawie analizy struktury rynku można stwierdzić, że istotnym elementem są podmioty świadczące usługi faktoringowe oraz te korzystające z tej formy finansowania. Podmioty świadczące usługi faktoringowe na rynku włoskim to przede wszystkim banki o profilu ogólnym oraz firmy faktoringowe, wśród których do największych należą Banca IFIS i MBFACTA [PwC, 2024]. Przy czym struktura włoskiego rynku faktoringu porządkowana jest przez przepisy ustawowe definiujące podmioty udzielające finansowania w różnych formach. Szczegóły regulacji zawiera art. 106 włoskiej ustawy o bankowości skonsolidowanej (TUB). Artykuł ten określa podmioty inne niż banki, świadczące usługi finansowe między innymi takie jak: faktoring, leasing, pożyczki [Banca d'Italia, 2025]. Podmioty te mają istotne znaczenie na rynku faktoringu. Według danych z ostatniego roku stanowiły one 52% całego rynku, dalsze miejsca zajęły banki – 33%, niebankowe instytucje finansowe z segmentu SCF – 10%, pozostali pośrednicy – 5% [Assifact, 2024, s. 3]. Segment SCF na rynku włoskim stanowi ważny element rynku finansowego, również w kontekście faktoringu. Wracając do uczestników rynku usługodawców faktoringu, warto wspomnieć jeszcze o pozostałych pośrednich, którzy jak wskazano stanowili 5% rynku. Do tej grupy zaliczono finansowe spółki o rodowodzie przemysłowym, które świadczą usługi faktoringowe wewnątrz grupy, do której należą. Podmioty świadczące usługi faktoringowe we Włoszech zostały również przebadane odnośnie do stabilności i ryzyka. Autorzy badania dowiedli, że na rynku włoskim firmy faktoringowe są przeciętnie bardziej stabilne niż banki. Dodatkowo stwierdzono, że występuje na tym rynku tzw. *competition–fragility view*. Występuje zatem sytuacja, w której stabilność firm faktoringowych rośnie, gdy konkurencja maleje [Degl'Innocenti, Fiordelisi, Trinugroho, 2019].

Drugim istotnym elementem rynku faktoringowego są podmioty korzystające z tej formy finansowania. Jeżeli przyjrzeć się strukturze tego rynku, można po pierwsze wyróżnić grupy przedsiębiorstw korzystające z faktoringu z uwagi na wielkość, po drugie można zanalizować skalę wykorzystywania faktoringu przez wszystkie włoskie przedsiębiorstwa. Faktoring należy postrzegać jako uniwersalną usługę, zdolną do odpowiadania na potrzeby zarówno dużych korporacji, jak i mniejszych przedsiębiorstw. Charakteryzując włoski rynek podmiotów wykorzystujących faktoring, należy zwrócić uwagę na rolę małych i średnich przedsiębiorstw stanowiących największy procentowy udział na rynku. W 2024 roku małe przedsiębiorstwa (wykazujące obroty poniżej 10 mln euro) stanowiły 42% rynku, średnie przedsiębiorstwa (obroty między 10 a 50 mln euro) stanowiły 21% rynku, korporacje (obroty powyżej 50 mln euro) odpowiadały za 19% rynku, ostatnią część rynku – 18% stanowiły przedsiębiorstwa niesklasyfikowane [Assifact, 2024, s. 4].

Dane zawarte w tabeli 2 wskazują, że do roku 2020 obroty faktoringowe dużych firm rosły szybciej niż obroty przedsiębiorstw MŚP. Jednak od roku 2020 do roku 2024 nastąpił wyraźnie szybszy rozwój wykorzystania faktoringu w mniejszych jednostkach. Dla przedsiębiorstw MŚP analizowany indeks osiągnął w 2024 roku wartość 177,74, co oznacza wzrost o ponad 77% względem 2016 r. Największy wzrost z 98,69 do 139,19 można zaobserwować w 2021 roku, może to wskazywać na rosnącą potrzebę poprawy płynności finansowej poprzez usługi faktoringowe w związku z pandemią COVID-19. Liczne opracowania wskazywały na negatywne skutki pandemii w kontekście zakłóceń w handlu międzynarodowym, łańcuchach dostaw, utrzymania bezpiecznego poziomu kapitału obrotowego oraz płynności finansowej. Jednym z rozwiązań poprawy bezpieczeństwa finansowego w wielu krajach, między innymi we Włoszech, było dostarczenie odpowiednich usług, takich jak faktoring, również w ramach obszaru SCF [Ty-Choi, Zhang, Wuttke, 2023]. W kolejnych latach 2023–2024 wciąż można zaobserwować wzrosty, jednak już nie tak znaczące jak w 2022. Duże przedsiębiorstwa również odnotowywały wzrosty do 2019 roku. W następnym roku nastąpił spadek, nie można jednak zaobserwować w kolejnych latach równie dynamicznego wzrostu jak w przypadku małych i średnich przedsiębiorstw. Porównując ostatni badany rok, należy stwierdzić, że indeks dla dużych przedsiębiorstw wyniósł 132,93, czyli o 32,9% więcej niż w 2016 roku. Dla przedsiębiorstw z sektora MŚP wynik był znacząco wyższy. Trend zaprezentowany w tabeli 2 wskazuje na rosnącą rolę sektora MŚP na rynku faktoringu we Włoszech.

Tabela 2. Trend obrotów faktoringowych w MŚP i w dużych przedsiębiorstwach (wartości indeksowe, 2016 = 100)

	2016	2017	2018	2019	2020	2021	2022	2023	2024
MŚP (obroty do 50 mln euro)	100	110,25	93,95	104,29	98,69	139,19	164,9	169,78	177,74
Duże jednostki (obroty powyżej 50 mln euro)	100	108,94	126,56	136,22	120,96	124,65	138	134,74	132,93

Źródło: opracowanie własne na podstawie: Assifact [2024].

Kolejnym istotnym elementem rynku faktoringu we Włoszech jest skala jego wykorzystania przez wszystkie przedsiębiorstwa. W analizie rynku wskazuje się na wciąż niewykorzystaną lukę zastosowania faktoringu w finansowaniu należności. Ostatnie dane z 2022 roku wskazywały na jedynie 23% rynku należności handlowych, podlegały wcześniejszemu upłynnieniu. Pozostała część rynku (77%) wciąż pozostaje szansą na rozwój dla rynku faktoringu we Włoszech [PwC, 2024, s. 54].

Oczekiwany wzrost rynku faktoringu we Włoszech powiązany jest w istotnym stopniu z rozwojem sektora FinTech związanego z faktoringiem oraz SCF. Sektor finansowy ulega zmianie nie tylko poprzez regulacje prawne czy zmianę zachowań klientów, ale także w coraz większym stopniu przez zmianę technologii. Sektor FinTech we Włoszech wprowadził nowe modele biznesowe oparte na platformach cyfrowych, analizie danych, technologii AI oraz automatyzacji [Assifact, Politecnico di Milano, 2019]. Podkreśla się, że relacja pomiędzy tradycyjnym faktoringiem a faktoringiem z udziałem instytucji FinTech opiera się nie na konkurencyjności, a komplementarności. FinTech jest odpowiedzią na potrzebę większej dostępności usług faktoringowych, szczególnie przez przedsiębiorstwa MŚP. Transformacja technologiczna zwiększa automatyzację procesów takich jak np. scoring czy monitoring, co daje możliwości podniesienia bezpieczeństwa dla faktorów. Badanie przeprowadzone przez włoskich autorów wskazuje na możliwość wykorzystania technologii blockchain na rynku faktoringu. Chociaż technologia blockchain wielokrotnie jest powiązana z rynkiem kryptowalutowym, z powodzeniem może służyć procesowi faktoringowemu. Autorzy badania wskazują, że dzięki zastosowaniu systemu blockchain możliwe jest zapisywanie danych faktur, które można z powodzeniem zweryfikować bez ujawniania ich treści, ukryć dane wrażliwe oraz zachować poufność danych [Battaiola, Massacci, Ngo, Sterlini, 2019]. Kolejnym innowacyjnym rozwiązaniem na rynku włoskim są platformy Invoice FinTech, które umożliwiają cyfrową cesję wierzytelności między firmami a inwestorami. Pierwsze badania nad tym rozwiązaniem wskazują na trend rosnącego zainteresowania tym alternatywnym źródłem finansowania ze strony firm, zwłaszcza znajdujących się w fazie dojrzałości [Vannoni, 2020, s. 82–83].

Analizując rozwiązania z rynku włoskiego, można zauważyć szereg innowacji. Przyczyniają się one do rozwoju rynku faktoringu zarówno pod względem wielkości obrotu, jak i podmiotów uczestniczących w transakcjach faktoringowych.

6. Rynek faktoringu w Polsce

Od ponad dwóch dekad rynek faktoringu w Polsce jest stale opisywany i analizowany poprzez dane Polskiego Związku Faktorów. Na krajowym rynku organizacja ta pełni istotną rolę samorządu branżowego, zrzeszając ponad 90% rynku (licząc wielkość obrotów). Dzięki takiej sytuacji można przyjrzeć się i zanalizować, jak kształtował się rynek faktoringu w Polsce w ostatnich latach. Tabela 3 pokazuje kluczowe dane rynku faktoringu w Polsce.

Tabela 3. Rynek faktoringu w Polsce w latach 2016–2024 (wolumeny obrotów, liczba klientów, liczba kontrahentów, liczba nabytych faktur)

	2016	2017	2018	2019	2020	2021	2022	2023	2024
Obroty faktoringu w Polsce (mld PLN)	158	192	243	282	290	362	461	450	471
Liczba klientów	7 853	9 283	17 034	17 960	18 422	25 979	24 826	26 347	27 141
Liczba nabytych faktur (mln szt.)	7,5	10,3	14,9	13,6	18,4	21,1	23,9	26,8	28,7
Liczba kontrahentów w umowach faktoringowych (tys. szt.)	172	251	303	325	356	403	444	407	466

Źródło: opracowanie własne na podstawie: Polski Związek Faktorów [2025, 2020].

Analizując rynek faktoringu przedstawiony w tabeli 3, należy zauważyć dynamiczny wzrost we wszystkich jego obszarach, choć z pewnymi wahaniami w latach 2022–2023. Obroty faktoringowe w latach 2016–2022 wykazywały intensywny wzrost. W roku 2023 po raz pierwszy w badanym okresie odnotowano spowolnienie dla branży. W kolejnym 2024 roku odnotowano już wzrost, chociaż można uznać go jedynie za umiarkowany. Kolejnym istotnym czynnikiem charakteryzującym rynek faktoringu jest liczba klientów. Największy przyrost nowych klientów odnotowano w roku 2018, drugim rokiem ze znaczącym wynikiem był rok 2021. Następnie rok 2022 był z kolei rokiem spadkowym dla liczby klientów. Ostatnie badane lata 2023–2024 wskazują na umiarkowane zwiększenie zainteresowania usługami faktoringu nowych klientów. Zgodne jest to również z wynikami badań przeprowadzonych na rynku polskim wśród osób prowadzących działalność gospodarczą. Zaobserwowano w tych badaniach wzrost skłonności do korzystania z faktoringu [Gigol, Kreczmańska-Gigol, Rekman, 2024]. Pozytywnym sygnałem rozwoju rynku faktoringu jest również rosnąca liczba faktur w każdym badanym roku. Należy jednak zauważyć, że wzrost liczby faktur nie jest jednoznaczny ze wzrostem obrotów. Jednoczesny wzrost liczby faktur i spadek wartości obrotów w 2023 roku świadczy o mniejszych średnich wartościach jednostkowych pojedynczej faktury. Ostatnim przedstawionym elementem rynku faktoringu jest liczba kontrahentów w umowach faktoringowych. Na przestrzeni lat zaobserwować można zwiększenie liczby kontrahentów objętych faktoringiem. Podsumowując rynek faktoringu w Polsce na przestrzeni lat, zauważyć można wyraźny trend wzrostowy w obrotach, liczbie klientów, liczbie kontrahentów oraz liczbie nabytych faktur. Niepokojącym sygnałem mogą być jednak spadki występujące w ostatnich latach. Negatywnie należy ocenić spadek obrotów w 2023 roku oraz spadek klientów w 2022 roku. Wyniki te przyhamowały wzrost całego rynku.

Należy zauważyć, że rynek w Polsce nie jest już rynkiem dynamicznie się rozwijającym, jednak wciąż z potencjałem do wzrostu. Rynek faktoringu w Polsce można już zaliczyć do rynków w czołówce rynków europejskich. Porównanie wybranych rynków przedstawia tabela 4.

Oceniając rynek polski na tle wybranych krajów europejskich, należy stwierdzić, że pomimo znacznego wzrostu przez ostatnie dwie dekady wciąż krajowy rynek jest mniejszy od rynku włoskiego, hiszpańskiego czy niemieckiego. Porównywalne wartości osiąga polski

udział faktoringu w PKB (13,10%) do rynku włoskiego (13,60%). Można jednak zauważyć, że pod tym względem dominuje rynek hiszpański, gdzie udział faktoringu w tamtejszym PKB wynosi 16,70%. Hiszpania wskazuje na możliwość silnego zintegrowania faktoringu z gospodarką krajową. Niemcy z kolei mają najniższy udział w PKB (9,30%), co może wynikać zarówno z większego PKB, jak i bardziej zróżnicowanego rynku finansowego. Polska wyróżnia się zatem w porównaniu do Niemiec wyższym udziałem faktoringu w PKB, co może świadczyć o większym jego znaczeniu dla krajowej gospodarki. Z kolei największa wartość obrotów w przypadku Niemiec przekłada się na dominujący udział rynkowy zarówno na tle krajów Unii Europejskiej (19,20%), jak i na tle całego rynku europejskiego (16,10%). Według ostatnich danych EUF (EU Federation for the Factoring and Commercial Finance Industry) kraje Unii Europejskiej odpowiadają za ponad 83% wszystkich obrotów faktoringowych w Europie. W pozostałej części rynku jednym z największych jest rynek faktoringu w Wielkiej Brytanii [EUF, 2024].

Tabela 4. Polska na tle wybranych rynków faktoringowych w 2024 r.

	Wielkość obrotów (mln euro)	Udział faktoringu w PKB (%)	Udział na tle krajów UE (%)	Udział w rynku europejskim (%)
Polska	110 233	13,10	5,30	4,40
Niemcy	398 771	9,30	19,20	16,10
Hiszpania	266 652	16,70	12,80	10,70
Włochy	298 538	13,60	14,40	12,00
Kraje UE	2 075 537,00	11,60	100,00	83,58
Europa	2 483 188,00	11,20	-	100,00

Źródło: opracowanie własne na podstawie: EU Federation Factoring & Commercial Finance [2024].

Większość rynków, które wykazywały w przeszłości dynamiczne wzrosty, stoi przed problemem stagnacji rynku. Warto tutaj zaznaczyć, że we wcześniejszym okresie w roku 2016 rynek polski był rynkiem dynamicznie rozwijającym się. W poprzednich badaniach wskazano, że w latach 1996–2016 średnie tempo wzrostu obrotów faktoringowych w Polsce wykazywało wartości dwucyfrowe, co umożliwiło nadrobienie różnic z rynkiem niemieckim [Kreczmańska-Gigol, Motowidlak, 2019]. Nie należy jednak spodziewać się dalszego tak dynamicznego tempa wzrostu. W przypadku rynku rozwiniętego jeszcze bardziej zasadne wydaje się pytanie o kierunki rozwoju i możliwości jego pobudzenia. W przypadku rynku polskiego jednym z aspektów zmiany poruszanych w literaturze jest problem braku uregulowania umowy faktoringowej [Jagodzińska-Komar, 2022; Grzywacz, 2022]. Kolejny kierunek zmiany związany jest z rozwojem nowych technologii oraz zintegrowania danych publiczno-prawnych. Coraz szersze zastosowanie AI może znaleźć zastosowanie również w firmach faktoringowych. Jak wskazuje raport o rynku faktoringu, sztuczna inteligencja może wspierać faktorów między innymi w takich obszarach jak: przeszukiwania dokumentów, obsługi dokumentów w wielu językach, procesowanie dokumentów (rozpoznawanie danych z faktur, identyfikacja danych)

[Dąbrowski, 2025]. Warto jednak zauważyć, że powyższe możliwości nie są jeszcze w pełni wykorzystywane, a dopiero wskazują na potencjał automatyzacji.

Kolejnym możliwym kierunkiem rozwoju jest integracja firm faktoringowych z szeroko pojętym otoczeniem. Zintegrowanie informacji pomiędzy faktorem a bankiem, platformami e-commerce, ubezpieczycielem oraz systemem KSeF będzie prowadziło do większego bezpieczeństwa finansowego i tym samym lepszej jakości usług. Należy zwrócić uwagę, że wykorzystanie danych z KSeF może napotkać ograniczenia prawne związane chociażby z tajemnicą skarbową. Wskazuje się, że prawne uregulowanie umowy faktoringowej mogłoby zapobiec tym ograniczeniom [Herba, 2024, s. 219–221]. Doświadczenie państw zachodnich opisanych w artykule wskazuje na rozwój rynku faktoringu poprzez rozwój nowych technologii oraz zintegrowanie firm faktoringowych z otoczeniem.

8. Podsumowanie i wnioski

Chociaż liczba transakcji faktoringowych rośnie, zwiększa się liczba firm obsługujących zainteresowanych, a wartość rynku usług się poprawia – co uzasadnia pozytywne oceny, to jednak dynamika wzrostu rynku faktoringu nie jest już tak znacząca. Należy wskazać przyczyny tego stanu rzeczy oraz aktywnie zająć się tematem, ponieważ niewykorzystany potencjał faktoringu może i powinien być uwolniony. Warto podkreślić, że rynek europejski charakteryzuje się dużą koncentracją, ponieważ największe rynki Europy Zachodniej, czyli Wielka Brytania, Francja, Niemcy, Włochy oraz Hiszpania, generują większość obrotów. Natomiast państwa Europy Środkowo-Wschodniej wykazują wyższą dynamikę wzrostu.

Według danych z Raportu FCI za 2024 rok całkowity wolumen faktoringu wzrósł o 2,7% w ujęciu rocznym, osiągając globalnie 3,9 bln euro. Warto zwrócić uwagę, że Europa wciąż ma pozycję dominującą, odpowiadając za prawie 66% całkowitego wolumenu (2,6 biliona euro), lecz największy wzrost odnotowano w Ameryce Północnej, gdzie w 2024 roku wzrósł on o 28,0%, choć stanowi to tylko 119 mld euro. Afryka i Ameryka Południowa doświadczyły silnego względnego wzrostu, odpowiednio o 5,9% (do 50 mld euro) i 5,8% (do 153 mld euro). Azja i Pacyfik, drugi co do wielkości rynek po Europie, odnotowały wzrost całkowitego wolumenu faktoringu o 2,4%, osiągając 964 mld euro [Trade Treasury, b.d.].

Europa utrzymała swoją pozycję jako dominujący rynek, generując około 2600 mld euro w 2024 roku, co stanowi 66,7% światowego obrotu. Region odnotował umiarkowany wzrost o 1,8% w porównaniu z 2023 rokiem. Niektóre rynki odnotowały dynamiczny wzrost, takie jak Mołdawia (+122%), Macedonia Północna (+63%), Gruzja (+51%), Turcja (+36%) i Łotwa (+25%), co odzwierciedla zwiększone wykorzystanie finansowania należności oraz odbicie aktywności gospodarczej. Natomiast inne, takie jak Ukraina i Holandia, zanotowały niewielkie spadki, co wskazuje na trwające stabilizowanie się rynku po pandemii lub na bieżące konflikty [FCI, 2024]. Rynek faktoringowy w Europie jest silnie zróżnicowany pod względem regulacji, skali i stopnia cyfryzacji. Charakterystykę analizowanych rynków przedstawia tabela 5.

Tabela 5. Porównanie wybranych cech rynku faktoringowego w Niemczech, Hiszpanii, we Włoszech oraz w Polsce

Państwo	Regulacje prawne	Liczba klientów i wartość transakcji faktoringowych (udział w rynku europejskim) w 2024 roku	Rozwiązania innowacyjne
Niemcy	Od 25 grudnia 2008 roku Ustawa Prawo bankowe	106 850 klientów 398,8 mld euro (16,10%)	Platformy opracowane przez Fintechy oferujące usługi faktoringowe wyłącznie online.
Hiszpania	Brak jednego aktu prawnego, przepisy prawa cywilnego i handlowego dotyczące cesji wierzytelności	Brak danych 266,7 mld euro (10,70%)	Platforma Inblock
Włochy	Ustawa Legge 21 febbraio 1991, n. 52, dotycząca cesji wierzytelności przedsiębiorstw	Brak danych 298,5 mld euro (12,00%)	Platformy cyfrowe Invoice, wykorzystanie systemu blockchain
Polska	Brak jednego aktu prawnego, przepisy prawa cywilnego i handlowego dotyczące cesji wierzytelności	27 141 klientów 110,2 mld euro (4,40%)	Początki zastosowania AI

Źródło: opracowanie własne na podstawie: EUF [2025], UniCredit Factoring [b.d.].

Analizowane rynki faktoringowe nie są w każdym państwie objęte jednolitymi regulacjami prawnymi. Biorąc pod uwagę wieloletnią obecność faktoringu w obrocie gospodarczym, można przypuszczać, że przyszłe zmiany będą dotyczyć przede wszystkim rozwoju usług cyfrowych, a nie nowych regulacji prawnych. Analiza wdrażanych innowacji w poszczególnych krajach wskazuje, że rozwój rynku faktoringowego pozostaje bezpośrednio powiązany z postępem technologicznym. Innowacje te koncentrują się głównie na zwiększeniu dostępności usług poprzez platformy cyfrowe oraz na usprawnieniu przetwarzania i zabezpieczania danych z wykorzystaniem technologii blockchain czy rozwiązań opartych na sztucznej inteligencji. Wnioskiem z przeprowadzonego opracowania jest stwierdzenie, że innowacje technologiczne stanowią kluczowy kierunek rozwoju rynku faktoringowego, niezależnie od stopnia jego dojrzałości w poszczególnych krajach.

Bibliografia

Dokumenty prawne

1. Regulation (EU) 2024/1624 of the European Parliament and of the Council of 31 May 2024 on the prevention of the use of the financial system for the purposes of money laundering or terrorist financing (Text with EEA relevance), https://eur-lex.europa.eu/ eli/reg/2024/1624/oj/eng

Wydawnictwa zwarte

1. Dąbrowski, W. (2025). Spotkanie sztucznej inteligencji z faktoringiem – jak AI zmieni Twoją pracę. W: *Faktoring. Almanach Polskiego Związku Faktorów* (s. 59–76). Warszawa: Polski Związek Faktorów.
2. Jagodzińska-Komar, E. (2022). *Rola faktoringu w praktyce gospodarczej*. Płock: Wydawnictwo Naukowe Mazowieckiej Uczelni Publicznej w Płocku.
3. Grzywacz, J., Jagodzińska-Komar, E. (2022). *Faktoring w działalności przedsiębiorstwa*. Warszawa: Oficyna Wydawnicza SGH.
4. Grzywacz, J., Jagodzińska-Komar, E. (2024). Europejski rynek faktoringu. W: *Synergia nauki i gospodarki w dynamicznym otoczeniu*, E. Rutkowska, J. Woronko (red.). Poznań: Wydawnictwo Naukowe FNCE.
5. Herba, D. (2024). Czy umowa faktoringu powinna uzyskać regulację normatywną? W: *Faktoring. Almanach Polskiego Związku Faktorów* (s. 153–266). Warszawa: Polski Związek Faktorów.
6. Kreczmańska-Gigol, K. (2017). Faktoring jako instrument zarządzania płynnością finansową przedsiębiorstw w Polsce. W: *Finanse przedsiębiorstwa*, J. Grzywacz (red.). Warszawa: Oficyna Wydawnicza SGH.

Artykuły naukowe

1. Battaiola, E., Massacci, F., Ngo, C.N., Sterlini, P. (2019). Blockchain-Based InVoice Factoring: From Business Requirements to Commitments, *CEUR Workshop Proceedings*, 2334, s. 17–31.
2. Degl'Innocenti, M., Fiordelisi, F., Trinugroho, I. (2019). Competition and Stability in the Credit Industry: Banking vs. Factoring Industries, *The British Accounting Review*, 52(1), 100831. DOI: 10.1016/j.bar.2019.03.006.
3. Gigol, T., Kreczmańska-Gigol, K., Rekman, R. (2024). Sytuacja dłużnika – wyniki badań wśród osób prowadzących działalność gospodarczą, *Kwartalnik Nauk o Przedsiębiorstwie*, 73(3), s. 23–36. DOI: 10.33119/KNoP.2024.73.3.2.
4. Grzywacz, J. (2022). Przyszłość polskiego faktoringu, *Nauki Ekonomiczne*, 35, s. 7–27. DOI: 10.19251/ne/2022.35(1).
5. Kreczmańska-Gigol, K., Motowidlak, M. (2019). Funkcjonowanie rynku faktoringowego w Polsce i w Niemczech – analiza porównawcza, *Studia i Prace Kolegium Zarządzania i Finansów*, 171, s.???
6. Ty-Choi, J., Zhang, Y., Wuttke, D. (2023). The Supply Chain Financing Ecosystem: Early Responses during the COVID-19 Crisis, *Journal of Purchasing and Supply Management*, 29(1), 100836.
7. Vannoni, V. (2020). Financing Italian Firms through Invoice Trading Platforms, *International Journal of Economics and Finance*, 12(3), s. 78–91. DOI: 10.5539/ijef.v12n3p78.

Raporty branżowe i materiały internetowe

1. AEF (b.d.). *Hiszpańskie Stowarzyszenie Faktoringu*, https://factoringasociacion.com/ (dostęp: 27.10.2025).
2. AEF: Confirming, https://factoringasociacion.com/confirming/ (dostęp: 27.10.2025).

3. AEF: El sector en cifras, https://factoringasociacion.com/el-sector-en-cifras/ (dostęp: 1.11.2025).
4. AEF: Inblock, https://factoringasociacion.com/inblock/ (dostęp: 27.10.2025).
5. AEF: Normativa, https://factoringasociacion.com/normativa/ (dostęp: 27.10.2025).
6. Assifact, Politecnico di Milano (2019). *Evoluzione e prospettive del factoring nell'era del FinTech*, https://www.assifact.it/wp-content/uploads/2019/05/FactoringFintech_Gen2019_Protetto2-.pdf (dostęp: 27.10.2025).
7. Assifact (2024). *Rapporto sul mercato del factoring 2024. Associazione Italiana per il Factoring*, https://www.assifact.it/wp-content/uploads/2025/06/Rapporto-sul-mercato-del-factoring-2024.pdf (dostęp: 27.10.2025).
8. BaFin (b.d.). *Federalny Urząd Nadzoru Finansowego*, https://www.bafin.de/DE/Startseite/startseite_node.html (dostęp: 27.10.2025).
9. Banca d'Italia (2025). *Financial Intermediaries under Article 106 of the TUB*, https://www.bancaditalia.it/compiti/vigilanza/accesso-mercato/intermediari-finanziari/index.html?com.dotmarketing.htmlpage.language=1&dotcache=refresh (dostęp: 27.10.2025).
10. Benvenuti, M., Gallo, M. (2004). *Perché le imprese ricorrono al factoring? Il caso dell'Italia* (Temi di discussione del Servizio Studi, No. 518), Banca d'Italia, https://www.bancaditalia.it/pubblicazioni/temi-discussione/2004/2004-0518/tema_518.pdf (dostęp: 27.10.2025).
11. BFM, Federalne Stowarzyszenie Faktoringu dla MŚP, https://www.bundesverband-factoring.de/ (dostęp: 27.10.2025).
12. Bundesbank, https://www.bundesbank.de (dostęp: 27.10.2025).
13. DFV, Niemieckie Stowarzyszenie Faktorów, https://www.factoring.de/ (dostęp: 27.10.2025).
14. EU Federation Factoring & Commercial Finance. (2024). EUF Statistics, 31 December 2024. https://euf.eu.com/data-statistics/annual-factoring-data.html (dostęp: 27.10.2025).
15. EUF, Europejska Federacja Faktoringu, https://euf.eu.com/ (dostęp: 27.10.2025).
16. FCI, *FCI Release 2024 World Industry Statistics showing the Factoring Market Remains Stable*, https://fci.nl/en/news/fci-release-2024-world-industry-statistics-showing-facto- ring-market-remains-stable (dostęp: 27.10.2025).
17. Gesetz über das Kreditwesen, https://www.gesetze-im-internet.de/kredwg/ (dostęp: 27.10.2025).
18. *La plataforma InBlock hará crecer el factoring en España hasta un 30% en cinco años, según AEF*, https://capital.es/tecnologia/la-plataforma-inblock-hara-crecer-el-factoring-en-espana-hasta-un-30-en-cinco-anos-segun-aef/150556/ (dostęp: 27.10.2025).
19. Polski Związek Faktorów (2020). *Faktoring. Almanach Polskiego Związku Faktorów*, https://faktoring.pl/wp-content/uploads/2021/01/Faktoring-2020_27_internet_calosc.pdf (dostęp: 27.10.2025).
20. Polski Związek Faktorów (2025). *Faktoring. Almanach Polskiego Związku Faktorów*, https://faktoring.pl/wp-content/uploads/2025/09/Faktoring-2025_Internet.pdf (dostęp: 27.10.2025).
21. PwC. (2024). *The Italian Specialized Credit Market for SMEs: Key Trends and Considerations*, https://www.pwc.com/it/it/publications/docs/pwc-the-italian-specialized-credit-market-SMEs.pdf (dostęp: 27.10.2025).

22. Trade Treasury (b.d.). *Factoring 2030: Threats, Thresholds, and the Next Transition,* FCI, https://tradetreasurypayments.com/publications/factoring-2030-threats-thresholds-and-the-next-transition (dostęp: 27.10.2025).
23. UniCredit Factoring (b.d.). *Regulations*, https://www.unicreditfactoring.it/en/factoring/Regulations.html (dostęp: 27.10.2025).

Development Prospects of the Factoring Market in Europe

Abstract

The aim of the article is to analyse the factoring market in selected European countries, namely Germany, Spain, Italy, and Poland. By comparing the functioning of factoring markets in these countries, the study seeks to identify differences and similarities in their structure, scale, and development prospects. The analysis of the development outlook for the European factoring market was conducted on the basis of selected countries whose combined market share amounts to approximately 43%. The article applies an analytical method based on the data and information from the German Factoring Association, the Spanish Factoring Association, the European Factoring Federation (EUF), the Italian Factoring Association Assifact – Associazione Italiana per il Factoring, the Polish Factors Association, and the international factoring organisation FCI. Statistical data from reports and databases were used to analyse the factoring market, compare the situation in individual countries, and assess the sector's development prospects, with a particular emphasis on the use of innovative solutions. The conclusions drawn from the analysis of the factoring markets in the selected EU countries indicate the need for continued efforts to improve this sector and to develop innovative solutions. In the face of changing economic conditions, factoring may play a key role in supporting enterprises and strengthening their ability to respond quickly to market changes.

Keywords: assignment of receivables, factoring market, digitalisation, innovation

Unless stated otherwise, all the materials are available under the Creative Commons Attribution 4.0 International license.
Some rights reserved to SGH Warsaw School of Economics.